

Interview met A.E. Rasing, Van de Mondeweg 16, Haalderen (geboren 20 juni 1914), in 1940 dpl kpl bij 3e sectie van 1-III-8 R.I.

Afgenomen door P.H. Kamphuis en H. Amersfoort, Sectie Militaire Geschiedenis LAS, in Haalderen op 19 april 1990.

Ik ben in 1934 voor mijn nummer opgekomen voor een eerste oefening van 5½ maand (4 oktober 1934 - 16 maart 1935). Als korporaal beëindigde ik de eerste oefening. Ik ben in het najaar van 1938 op gewone herhalingsoefening geweest. Juist toen (september) was de internationale toestand erg gespannen. Bij de algemene mobilisatie van 28 augustus 1939 ben ik weer onder de wapenen gekomen, in Arnhem in school Onder de Linden, bij mijn onderdeel, 8 R.I. Vandaar zijn we te voet naar Achterberg gegaan, daarna naar Remmerden, toen naar Wageningen en op verschillende plaatsen ingekwartierd geweest. Toen ik een keer van een tweedaags verlof terugkwam, bleken wij te zijn ingekwartierd in het schoolgebouw waar wij de hele verdere mobilisatieperiode zijn gebleven.

Wij hebben in die tijd onze eigen stelling gebouwd. Die was in mei 1940 ook klaar en goed bruikbaar, maar we dachten niet dat het echt oorlog zou worden. Van oorlog hadden wij ook nauwelijks een voorstelling. Bij de stellingbouw was de stemming goed en ik kon goed met de jongens opschieten, ook al werkten ze niet altijd even hard.

In de nacht van 9 op 10 mei zijn we gealarmeerd en nog op ons gemak naar de stelling gegaan. In de ochtend van 11 mei vlogen de Nederlandse en Duitse artilleriegranaten over onze stelling, maar in onze groep bleef iedereen kalm. De volgorde in de stelling van rechts naar links, beginnend bij de ingang/uitgang en steeds met ± ½ m meter tussenruimte was als volgt: Van der Linden (schutter lichte mitrailleur) en Sprukkelhorst in het mitrailleurnest met daarnaast de geweschutter Michelbrink en ikzelf. In hun nabijheid was ook vaak sergeant-majoor B.L.A. Blom, voor de vuurleiding. Verder naar links vervolgens Jan Polman, B.H. Norden, J. Riggeling, H.J. Albers en N.G. van Oosteren. Nagelhout stond later in de middag achter de stelling op wacht om voor dreigende omsingeling te waarschuwen. Hij had zich hier vrijwilliger voor gemeld: Sergeant-majoor Blom vroeg voor gevaarlijke opdrachten altijd vrijwilligers. Sergeant L. Meijerink kan ik mij niet herinneren

in de stelling. (Hij moet later - ergens in het voorjaar en kersvers van het Depot - zijn gekomen). Behalve met schieten heb ik mij ook bezig gehouden met het vullen van de mitrailleurtrommels en, later, met het aanbrengen van de slagpijpjes in de handgranaten. De handgranaten hebben we gebruikt toen de Duitsers vlak achter de stelling waren. Blom, Migchelbrink, Van der Linden en Albers gooiden ze, ikzelf niet.

Het einde van het gevecht kwam toen de Duitsers van voren vlak bij de stelling kwamen en ook van achteren op de rugwering kwamen en in de stelling sprongen, geheel links in de stelling en toen de Duitsers riepen "handen hoog", werd er van ons geroepen "overgeven" en zij begonnen ons naar de uitgang te drijven. Ik heb niet gezien dat er van onze kant van een echte overgave sprake is geweest, door het uitsteken van een witte vlag of iets dergelijks. Wel weet ik dat wij allemaal ons wapen hebben neergelegd voordat wij uit de stelling gingen.

Migchelbrink was als eerste buiten de stelling, ik de tweede, wie nummer drie, vier of vijf was, weet ik niet. Wat er achter mij gebeurde, weet ik niet. Toen Migchelbrink een meter of tien van de stelling was, met de handen omhoog riep een Duitser: "Zwijnen, waarom sjieten jullie nog?" Migchelbrink riep op zijn beurt: "Als jullie niet waren gekomen hadden wij helemaal niet geschoten!" Hierop werd Migchelbrink doodgeschoten en Riggeling ook. De laatste heb ik niet zien vallen, aangezien Riggeling op dat moment achter mij was. Een Duits officier bracht hierna zijn mannen tot bedaren. Hij had zijn mensen goed in de hand. Daarna zijn we nog door een stelling gedreven, maar die was al verlaten. Albers was gewond, die hebben we moeten achterlaten. Later zijn we afgevoerd, in krijgsgevangenschap. Polman en Norden waren rustige betrouwbare mensen. Migchelbrink was in de mobilisatie ook een serieus iemand, hij volgde lessen en ging op zondag naar de kerk.

De blz. 218 uit Uw boek *Mei 1940* die U mij voorleest is een correcte weergave van de gebeurtenissen. Het is echter niet juist dat Migchelbrink geschoten zou hebben.

Gezien: A.E. Rasing
Haalderen

handtekening:
A.E. Rasing
datum:
26-5-1990.